

interesserer dem, men det er vistnok sjældent, at saadanne Henvendelser have været saa hyppige, som Tilfældet har været i denne Sag — i det Mindste er det aldrig hændet mig, at saa Mange baade mundtlig og skriftlig have henvendt sig til mig angaaende en Sag, som det har været Tilfældet ved denne —, og Alle de, de have henvendt sig til mig derom, have indtrængende fraraadet Lovforslagets Vedtagelse. Deres Udtalelser ere i det Hele taget gaaede i den Retning, som ærede Medlemmer ville finde betegnet ved Grosserersektetets Erklæringer, der ere aftrykte som Bilag til Betænkningen. Der er af flere Mænd med praktisk Kundskab til Forholdene givet Udvalget Oplysninger, hvis væsentlige Indhold jeg her ved skal have den Ære at forelægge Thinget, da disse Oplysninger, saavidt jeg skjønner, have en ikke ringe Betydning. Man har saaledes for det Første gjort opmærksom paa, at et stort Antal af de paa vort Marked kursierende Obligationer amortiseres i Løbet af 30—40 Aar. Det er navnlig Tilfældet med saa godt som alle norske og svenske Papirer, og en hel Del af disse Papirer ere udstedte saa langt tilbage i Tiden, at Amortisationstidens Udlob er nær forestaaende. Der er saaledes Papirer, som gaa paa Markedet, der bære Aarstallene 1835, 39, 46, 48, 51, 52, 58, 60 og saa fremdeles. De ældste af disse Papirer ville snart alle være udtrukne — thi der sker jo en Lodtrækning om, i hvilken Orden Indfrielsen skal finde Sted. Naar nu kun saa Aar ere tilbage, er det meget sandsynligt, at Loddet snart vil træffe et saadant Papir, og den, der kjober det og faar det i Hænde, vil da føle sig stærkt fristet til at undlade Stemplingen, menende, at Obligationen maaske vil blive udtrukket allerede ved næste eller den paafølgende Lodtrækning, og at der derfor er liden eller ingen Grund for ham til at underkaste sig Stemplingen. Jeg tror, at det er et Hensyn, som maa komme i Betragtning ved Bedømmelsen af Sagen. — Man har dernæst gjort opmærksom paa, at der gives ikke saa Værdipapirer, der ikke lyde paa nogen Sum, men kun give Eieren den Ret at oppebære en vis aarlig Indtægt, en vis aarlig Rente. Men Lovforslagets § 1 bestemmer, at Stemplingen

skal ske efter Papirets Paalydende. Derved er det altsaa forudsat, at Papiret nævner en Kapital, af hvilken der ydes Rente, eller, forsaavidt det er en Aktie, at der nævnes en Kapital, der giver Afgang til Udbytte; men, som bemærket, gives der Papirer, der ikke nævne nogen saadan Kapital, men kun den aarlige Rente. Paa saadanne Papirer vil Lovforslaget altsaa ikke kunne finde Anvendelse. — Det er endvidere bemærket, at Lovforslagets § 3 forudsætter, at Interimsbeviser kun lyde paa en Del af den Indbetaling, som skal foregaa, men at dette ikke er rigtigt, idet Interimsbeviser ikke sjældent lyde paa den fulde Sum, medens ikke desto mindre Interimsbeviserne snart efter skulle indkræves til Ombytning med andre. Der maa altsaa i hvert Tilfælde af dette Hensyn foregaa en Omvedaktion af § 3. Her til slutter sig det Tilfælde, at Kouponerne til en Obligation, kunne være opbrugte. Naar dette er Tilfældet, forsynes Obligationen ikke altid med andre Kouponer, men der udstedes nye Obligationer, og her vil altsaa en ny Stempling maatte finde Sted, naar man ikke udtrykkelig gjør en Undtagelse i saa Henseende; og en saadan foreligger ikke i Lovforslaget. — Der er endvidere gjort opmærksom paa, at der allerede kurserer i Handelen et stort Antal Beviser for Obligationer, der ere deponerede i en eller anden Bank. Disse Beviser gaa i Handelen som selve de deponerede Papirer, og der skal være al Udsigt til, at saadanne Papirer i Fremtiden ville blive langt hyppigere, end de ere for Diebliffet. Berlin stræber her til Rang som Fastlandets første Plads for Omfætning af alle Slags Værdipapirer, og det er der paatænkt at oprette en Bank for saadanne deponerede Papirer, hvis Beviser for de deponerede Papirer skulle gaa i Omfætningen som selve disse Papirer. Saadanne Beviser ville faae en vis Lighed med Sedler, udstedte af en Bank, kun med den Forskjel, at de tillige give Afgang til en aarlig Nydelse af Rente; men i Dvrigt bliver jo Forholdet det samme, thi de almindelige Banksedler give Afgang til at erholde udbetalt det paalydende Beløb i Sælv, som findes deponeret i Banken, hvorimod disse Beviser ville give Afgang til at faae udleveret visse Obligationer, der lige